

Република Србија
УПРАВНИ СУД
2 У. 25601/10
01.03.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Биљане Тамбурковски Баковић и Јелене Тишма-Јовановић, чланова већа, са судским саветником Татјаном Попара, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужилаца: А.А. d.o.o. са седиштем у ..., ... бр. ..., Б.Б. d.o.o. са седиштем у ..., Улица ... бр. ..., В.В. d.o.o. ..., које заступа Владан Моцовић адвокат из Београда, Улица Кумодрашка бр.237, кога по заменичком пуномоћју заступа Игор Шарац адвокат из Београда, Кумодрашка бр. 237, и Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу ЈП, са седиштем у Београду, Улица Његошева бр.84, против туженог Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско-правне послове, чији је правни следбеник Министарство финансија и привреде Републике Србије, уз учешће заинтересованих лица: Г.Г. из ..., ... бр. ..., Д.Д. Из ..., ... бр. ..., Ђ.Ђ. из ..., ..., као правног следбеника Е.Е., Ж.Ж. из ..., ..., З.З. Из ..., ... бр. ..., И.И. из ..., ... бр. ..., и Ј.Ј. из ..., ... бр. ..., које заступа Александар Б. Манчев адвокат из Београда, Љермонтова бр. 6, кога по заменичком пуномоћју заступа Милош Вулић адвокат из Београда, Косанчићев венац бр. 20, ради поништаја решења 07 бр. 463-02-00577/2009 од 25.06.2010. године, у предмету денационализације земљишта, након одржане усмене јавне расправе дана 01.03.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужбе **СЕ УВАЖАВАЈУ, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско-правне послове 07 бр. 463-02-00577/2009 од

25.06.2010. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ правни следбеник туженог органа Министарство финансија и привреде Републике Србије да тужиоцима: А.А. d.o.o. са седиштем у ..., Б.Б. d.o.o. са седиштем у ... и В.В. d.o.o. ... на име трошкова управног спора плати износ од 49.500,00 динара, у року од 15 дана по пријему пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијају се, као неосноване, појединачне жалбе Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП и В.В. d.o.o. ... и заједничка жалба А.А. d.o.o. ... и Б.Б. d.o.o. из ..., изјављене против решења Органа управе општине Вождовац – Одељења за имовинско – правне послове III број: 465-21/2004 од 26.03.2009. године. Означеним решењем првостепеног органа поништава се правноснажно решење СО Вождовац у Београду 03 бр. 4967/67 од 15.04.1968. године у ставу 1. алинеја 35. диспозитива решења, којим је одузето из поседа ранијих власника национализованог неизграђеног земљишта К.К., Л.Л. и Љ.Љ. из ..., са по 1/3 идеалног дела, део кп. бр. ... ЗКУЛ ... КОБ- 3, у површини од 2.600 м², и предато у посед Дирекцији за изградњу и реконструкцију града, у сврху уређења и припреме земљишта за изградњу индустријске зоне у потезу између улица ... и ... дуж старог ..., и извршно решење СО Вождовац у Београду бр. У-463-45/71-04 од 25.03.1971. године, у ставу 1. алинеја 1. диспозитива решења, којим је изузето из поседа ранијих сопственика К.К., Л.Л. и Љ.Љ., са по 1/3 идеалног дела, национализовано грађевинско неизграђено земљиште кп. бр. ... ЗКУЛ ... КОБ-3, чија је укупна површина 9692,80 м² и то њен део од 7092,80 м², и предато у посед Фонду за изградњу комуналних објеката и уређивање нехигијенских насеља општине Вождовац у Београду у сврху изградње спортско – рекреативног центра на Вождовцу између улица ... и новог пута за Кумодраж и то у односу на део основне кп. бр. ... КОБ-3 старог премера у површини од 8259 м², а који сада представљају кп. бр. ... пов. ... м² и кп. бр. ... пов. 5914 м² новог премера КОБ-3 (став I диспозитива); констатује се да наведено решење у осталим деловима остаје на снази (став II диспозитива); констатује се да су законски наследници ранијих сопственика, ближе наведени у том ставу диспозитива, дужни да врате накнаду примљену за изузети део предметне парцеле који сада представља кп. бр. ... површине 2345 м², и кп. бр. ... површине 5914 м²,

новог премера КОБ-3, као и за уништене биљне културе на предметним парцелама, што ће бити предмет посебног поступка (став III диспозитива).

У тужби, којом оспоравају законитост решења туженог органа, која је у овом суду заведена под бројем 2 У. 25601/10, и допуни тужбе од 28.03.2012. године, тужиоци А.А. д.о.о. и Б.Б. д.о.о., и у тужби која је код овог суда заведена под бројем III-1 У. 26919/10 тужилац В.В. д.о.о., и на усменој јавној расправи наводе да им није била дата могућност и на усменој јавној расправи да учествују у поступку пред првостепеним органом, већ им је само достављено решење првостепеног органа када су тек сазнали за постојање поступка, због чега је погрешан закључак туженог органа да им је достављањем решења првостепеног органа признато својство странке у поступку. Истичу да је тужени орган погрешно протумачио одредбу чл. 86. ст. 7. Закона о планирању и изградњи, будући да су и у жалбама указали да су земљишно књижни корисници кат. парц. ... од 03.02.2006. године по основу решења Окружног суда у Београду Гж. 16876/05 од 03.02.2006. године, којим је одбијена жалба учесника З.З. и потврђено решење Другог општинског суда у Београду Дн. бр. 11212/05 од 08.08.2005. године о њиховом упису као земљишно књижних корисника, због чега су морали имати својство странке у поступку. Даље наводе да је погрешан став туженог органа да кат. Парц. ... и ... нису приведене намени за које су изузете, будући да је одлукама Града Београда од 16.12.2002. и 21.03.2003. године тужиоцима додељено на коришћење градско грађевинско земиште које се састоји од 19 парцела, у складу са урбанистичко – техничким условима за пословни простор у индустријској зони дуж ... улице ради изградње пословних и привредно – производних објеката, по ком основу је, извештајем РГЗ-а бр. 952-01-17-36/2003 од 05.03.2003. године од изузетих 19 катастарских парцела, формирана јединствена грађевинска парцела површине 29.655 м², ради изградње пословних и пословно-производних објеката. Актом о урбанистичким условима IX-06 бр. 350.3.127/2004 од 23.04.2004. године утврђени су услови за изградњу на јединственој грађевинској парцели, на основу тог акта Секретаријат за урбанизам и грађевинске послове града Београда – Одељење за спровођење планова и издавања одобрења је дозволило изградњу решењем IX-04 број: 351-183/2004 од 26.04.2004. године, тужиоци су закључили уговор са Дирекцијом за грађевинско земљиште и изградњу Београда и уредно платили надокнаду према том уговору и његовом анексу. Такође, вештак грађевинске струке је у свом налазу и мишљењу од 25.04.2006. године констатовао да парцела ... није приведена намени за коју је изузета, али је пропустио да констатује да је, од изузимања парцела поништеним решењима, донет потпуно

другачији генерални урбанистички и детаљни урбанистички план индустријске зоне дуж ... улице, на основу којих је израђен Акт о урбанистичким условима, који је утврдио другачију намену изузетих парцела у односу на ону приликом изузимања. Како су уз жалбу доставили доказе да је парцела ... приведена намени, а није им била дата могућност да истакну примедбе на налаз и мишљење вештака од 25.04.2006. године и допунски налаз и мишљење вештака од 12.12.2008. године, предлажу да се тужба уважи и оспорено решење поништи, тако што ће се усвојити њихова жалба изјављена против првостепеног решења и предмет вратити првостепеном органу на поновно одлучивање или уважи тужбу и пресудом поништи решење туженог органа и предмет врати првостепеном органу на поновно одлучивање, и обавезе тужени да им накнади трошкове управног спора за три неодржана рочишта у износу од по 19.500,00 динара и за једно одржано рочиште у износу од 36.000,00 динара.

У тужби, којом оспорава законитост решења туженог органа, која је заведена код овог суда под бројем 19 У. 25644/10, тужилац Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда Ј.П. Београд, и на усменој јавној расправи, наводи да првостепени орган није, у смислу одредбе чл. 125. Закона о општем управном поступку, пре доношења решења утврдио све одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење правилне одлуке у овој управној ствари. Истиче да вештак који је извршио увиђај на лицу места, у свом налазу и допуни налаза и мишљења наводи да је на делу кат. Парцеле ... КОБ-3 изграђена саобраћајница – Ул. ..., и извршени сви радови на изградњи комплетне комуналне инфраструктуре, због чега сматра да је остварена сврха изузимања из поседа ранијих корисника предметног земљишта, што је потврдио и тужени орган у образложењу оспореног решења када је констатовао да део кат. парц. ... у површини од 1434 м², који представља кат. парц. ..., исте површине, није приведен намени за коју је земљиште изузето, али је заузето у целости коридором изграђене саобраћајнице у ... улици, због чега сматра да је остварена сврха изузимања земљишта, с обзиром да је оно припремљено за изградњу. Како је предметно земљиште додељено тужиоцима и то: В.В. d.o.o. решењем Извршног одбора Скупштине града Београда бр. 463-2661/02-ИО од 16.12.2002. године, а А.А. d.o.o. и Б.Б. d.o.o., решењем Извршног одбора Скупштине града Београда бр. 463-820/03-ИО од 21.04.2003. године, имајући у виду да наведени тужиоци нису били у могућности да се изјасне на налаз вештака Градског завода за вештачење, предлаже да се тужба уважи и оспорено решење поништи.

Заинтересована лица нису доставила суду одговор на тужбу, а на усменој јавној расправи су, преко пуномоћника, изјавили да нису основани наводи тужбе који се односе на својство странке у управном поступку, будући да је одредбом чл. 86. ст. 7. тада важећег Закона о планирању и изградњи прописано ко може бити странка у тој врсти поступка, што значи да тужиоци као привредна друштва не могу бити странке у поступку. Указују да Законом о планирању и изградњи као одлучна чињеница није прописана околност да ли је (не) законит пренос права на привредна друштва од утицаја на стицање својства странке у управном поступку у смислу напред наведеног члана закона. Такође истичу да ниједним позитивним прописом није прописана могућност располагања изузетим земљиштем и да је једина одлучна чињеница у овом поступку да ли је земљиште приведено намени. Заинтересована лица тврде да није приведено намени. Како предметне парцеле представљају појединачне парцеле, због чега је било потребно доносити појединачне управне акте за сваку од њих, што значи нису ушле у састав јединствене грађевинске парцеле која се састоји од 19 катастарских парцела, предлажу да се тужба одбије, као неоснована.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 01.03.2013. године, у присуству, пуномоћника тужилаца А.А. d.o.o., Б.Б. d.o.o., В.В. d.o.o., заступника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу ЈП, М.М., дипломираног правника, и пуномоћника заинтересованих лица, а у одсуству уредно обавештеног туженог органа, у смислу одредбе чл. 38. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09).

Применом начела економичности поступка, суд је спојио поступак по тужбама наведених тужилаца, будући да се њима оспорава исто решење туженог органа, на основу одредби чл. 327. ст. 1. и 328. ст. 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11), које се сходно примењују на основу одредбе чл. 74. Закона о управним споровима, с тим да ће се у будуће управни спор водити под бројем 2 У. 25601/10.

Управни суд је извео доказе увидом у целокупне списе управног органа.

Испитујући оспорени управни акт, у смислу одредбе чл. 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе, у смислу одредаба чл. 2. , 33. ст. 1. и чл. 34. ст. 2. Закона о управним споровима, ценећи све доказе појединачно и у њиховој међусобној повезаности, Управни суд је нашао:

— тужбе су основане.

Из списка предмета и образложења оспореног решења се утврђује да су се овде заинтересована лица, као законски наследници ранијих сопственика К.К., Л.Л. и Љ.Љ., првостепеном органу дана 23.07.2004. године поднели захтев у смислу одредбе чл. 86. ст. 7. Закона о планирању и изградњи, прецизиран дана 06.10.2008. године, за поништај правоснажног решења СО Вождовац у Београду 03 број: 4967/67 од 15.04.1967. године и решења СО Вождовац у Београду бр. У – 463-45/71-04 од 25.03.1971. године. Првостепени орган је, поступајући по захтеву, одредио извођење доказа вештачењем преко Градског завода за вештачење, који је у налазу и мишљењу Г бр. 928/05 од 25.04.2006. године са допуном бр. 944/08 од 12.12.2008. године, определио да је део кп. бр. ... КОБ старог премера у површини од 8259 м², која је изузета наведеним решењима из 1967. и 1971. године, сада представља кп. бр. ..., површине 2345 м², и кп. бр. ..., површине 5914 м², новог премера КО ..., није приведен намени за које је земљиште изузето, јер нису изграђени никакви објекти индустријске зоне и спортско – рекреативног центра, као и да део кп. бр. ... у површини од 1434 м², који представља кп. бр. ..., исте површине, такође није приведен намени за које је земљиште изузето, али је заузет у целости коридором изграђене саобраћајнице у ... улици. На усменој расправи дана 10.02.2009. године, у присуству пуномоћника подносиоца захтева, представника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда и заменика Општинског јавног правобраниоца општине Вождовац, која је одржана у циљу изјашњења на основни налаз и допуну налаза и мишљења Градског завода за вештачење, као и о свим предложеним и изведеним доказима у току поступка, подносиоци захтева су изјавили да су спремни да врате накнаду уколико се утврди да је она исплаћена њиховим правним претходницима, заменик Општинског јавног правобраниоца се изјаснио да не располаже доказима да је исплаћена накнада за изузето земљиште и да нема примедби на налаз и мишљење, док је Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда дописом број: 9300/96000-VI-5 од 25.02.2009. године у потпуности оспорила налаз и мишљење Градског завода за вештачење, сматрајући да извршеним вештачењем није узета у обзир цела локација за коју је изузета кп. бр. ... КОБ-3, будући да је према планској документацији која је у изради та парцела предвиђена као јавно грађевинско земљиште. На основу изнетог првостепени орган је донео одлуку као у диспозитиву, применом одредбе чл. 86. ст. 7. Закона о планирању и изградњи. Тужени орган је одбио жалбе тужилаца изјављене против наведеног решења првостепеног органа, уз образложење да је у току спроведеног поступка пред првостепеним

органом правилно утврђено да делови кп. бр. ... КОБ-3, старог премера, у површини од 8259 м², који су изузети правоснажним решењима првостепеног органа 03 бр. 4967/67 од 15.04.1968. године и У-463-45/71-04 од 25.03.1975. године, које данас представљају кп. бр. ... и ..., нису приведени намени за коју су изузети наведеним решењима у року од годину дана од дана 13.05.2003. године, као дана ступања на снагу Закона о планирању и изградњи, због чега је правилно поступио првостепени орган када је донео одлуку као у диспозитиву.

Оваква одлука туженог органа се не може прихватити, јер је донета уз повреде правила поступка које су биле од утицаја на решавање ове управне ствари.

Одредбом чл. 39. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10) прописано је да је странка лице по чијем захтеву је покренут поступак или против кога се води поступак или које, ради заштите својих права или правних интереса, има право да учествује у поступку.

Претходно испитујући приговор недостатка активне легитимације тужилаца Грађевинског друштва А.А. д.о.о., Б.Б. д.о.о. и В.В. д.о.о. ..., који је заинтересовано лице истакло у одговору на тужбу, суд налази да исти није основан. Наиме, суд је имао у виду да у смислу одредбе чл. 86. ст. 7. Закона о планирању и изградњи својство странке имају ранији сопственици, односно његов законски заступник и правно лице у чију корист је то земљиште изузето, у који круг лица наведени тужиоци не спадају. Међутим, одредбе Закона о планирању и изградњи не искључују примену одредаба Закона о општем управном поступку које се односе на то ко може бити странка у управном поступку, па како из земљишно књижног улошка бр. ... КО ..., који се налази у списима предмета, произлази да су тужиоци земљишно књижни власници предметних парцела, то значи да имају правни интерес да учествују у предметном управном поступку ради заштите својих права и интереса.

Одредбом чл. 9. ст. 1. истог закона прописано је да се пре доношења решења странци мора омогућити да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења.

Имајући у виду наведено и цитирану законску одредбу, по оцени суда,

основано се у тужби указује да је доказни поступак пред првостепеним органом спроведен уз повреду одредаба чл. 172. – 182. у вези са одредбама чл. 179. и 180. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10), будући да тужиоци А.А. д.о.о., Б.Б. д.о.о. и В.В. д.о.о. у поступку пред првостепеним органом нису позвани да учествују на усменој расправи одржаној дана 10.02.2009. године, која је одржана у присуству пуномоћника подносиоца захтева, представника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда и заменика Општинског јавног правобраниоца општине Вождовац, у циљу изјашњења на основни налаз и мишљење Градског завода за вештачење Г.бр.928/05 од 25.04.2006. године и допуну налаза и мишљења истог вештака бр.944/08 од 12.12.2008. године, као и свим предложеним изведеним доказима у току поступка, која обавеза је прописана одредбама чл. 139. наведеног закона. У том смислу наведеним тужиоцима није било омогућено да као странке постављају питања и траже објашњења у погледу налаза и мишљења од 25.04.2006. године и допуне налаза и мишљења од 12.12.2008. године, како је то прописано одредабама чл. 179. у вези са 180. наведеног закона, због чега је решење првостепеног органа донето уз повреде правила поступка, које су биле од утицаја на решавање ове управне ствари. Како је управни поступак јединствен, а тужени орган није отклонио наведену повреду правила поступка у жалбеном поступку, то је оспореним решењем повређен закон на штету тих тужилаца. Поред наведеног, тужени орган је у образложењу решења навео да нису основани наводи тужилаца А.А. д.о.о. и Б.Б. д.о.о. да је у току поступка пред првостепеним органом извршена повреда одредбе чл. 39. Закона о општем управном поступку, будући да им је достављено ожалбено решење, а у смислу одредбе чл. 86. ст. 7. Закона о планирању и изградњи својство странке имају ранији сопственици, односно његов законски заступник и правно лице у чију корист је то земљиште изузето, због чега жалиоци као лица којима је предметно земљиште дато на коришћење након изузимања немају својство странке у управном поступку и ради остварења својих права коришћења предметног земљишта се морају обратити тужбом надлежном суду. Међутим, по оцени суда, то није довољно образложење истакнутих навода жалбе, будући да достава решења првостепеног органа не значи да је тужиоцима омогућено учешће у поступку, због тога што им није дата могућност да се упознају са списима, предложеним доказима, налазом и мишљењем вештака и допунским налазом и мишљењем вештака, како је напред наведено, као ни да истичу чињенице које им иду у прилог и предлажу доказе ради утврђивања тих чињеница, односно да учествују у

поступку ради заштите својих права и интереса, како је прописано цитираном одредбом чл. 39. закона. Са изнетих разлога, оспорено решење је донето и уз повреду одредбе чл. 235. ст. 2. Закона о општем управном поступку.

У поновном поступку, тужени орган је дужан да донесе нову на закону засновану одлуку, при чему је везан правним схватањем суда и примедбама суда у погледу поступка, у смислу одредбе чл. 69. ст. 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, након закључене усмене јавне расправе, у смислу одредбе чл. 46. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Управни суд је, применом одредаба чл. 40. ст. 2. и чл. 42. ст. 1. истог Закона одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је донео одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, применом одредаба чл. 66., 67. и 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредаба чл. 150., 153. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11), па су тужиоцима Грађевинском друштву А.А. д.о.о., Б.Б. д.о.о., В.В. д.о.о., применом Тарифног броја 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС" бр. 121/12) признати трошкови на име награде адвокату увећани за заступање више странака у смислу Тарифног броја 46. и то за приступ на три неодржане усмене јавне расправе у укупном износу од 33.000,00 динара, за приступ на једну одржану усмену јавну расправу износ од 16.500,00 динара, све у укупном износу од 49.500,00 динара.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 01.03.2013. године, 2 У. 25601/10

Записничар

Татјана Попара,с.р.

Председник већа – судија

Јелена Ивановић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић